

INTELLIGENCE ȘI CULTURA DE SECURITATE

CONFERINȚA ȘTIINȚIFICĂ STUDENȚEASCĂ
PROCEEDINGS

**VOLUMUL 2
2023**

Editura Academiei Naționale de Informații
„Mihai Viteazul”

TERORISMUL ÎN AFRICA

ORGANIZAȚII TERORISTE PE TERITORIUL AFRICII

Alina (c. Tianu) IOVAN*

Abstract:

Africa has become a haven for jihadist terrorist organisations that run covers the whole range from local groups fighting to avenge political and economic grievances to splinter groups affiliated with the Islamic State in Iraq and Syria (ISIS) or al-Qaeda.

Jihadist groups that have moved out of Syria and into the Sahel region or Africa after ISIS was defeated have only increased the terrorist threat in the region.

Terrorists and violent extremists, including Da'esh, al-Qa'ida and their affiliates, have exploited instability and conflict to increase their activities and escalate attacks across the African continent.

The vast Sahel region has become home to some of the most active and deadly terrorist groups and it is essential to better understand the links between organised crime and terrorism.

Nearly half of the world's victims of terrorism are African, and organised crime is increasingly widespread.

In a hyper-connected world, the spread of terrorism in Africa is not just a concern for African Member States, but for all. Combating international terrorism requires effective multilateral efforts.

Keywords: *terrorism, Africa, islamic organisations.*

Introducere

În prezentul articol am abordat tema terorismului pe continentul african, precum și a organizațiilor teroriste care acționează pe teritoriul Africii.

Obiectivele de cercetare au reieșit după formularea următoarelor întrebări de cercetare:

Care este intensitatea mișcărilor teroriste în această arie geografică? (2) Este Africa noul nucleu al grupărilor teroriste? (3) Ce este diferit la violența extremistă islamistă?

* Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul”, Facultatea de Informații, masterand anul I – MICT, București, email: iovan.alina@animv.eu

Instabilitatea economică și conflictele de pe teritoriul african (ex. marginalizarea grupurilor etnice de către stat, terorismul, crima organizată și extremismul violent, insecuritatea alimentară) au un impact major asupra securității mondiale prin efecte colaterale, cum ar fi migrația, criminalitatea transnațională și răspândirea actelor de terorism.

Africa a devenit un refugiu pentru organizații teroriste jihadiste, de la grupuri locale, care luptă pentru a răzbuna nemulțumiri politice și economice, până la grupări disidente afiliate cu Statul Islamic, în Irak și Siria (ISIS) sau al-Qaeda.

Grupările jihadiste, care au părăsit Siria și s-au mutat în regiunea Sahel sau în alte zone din Africa, după ce ISIS a fost învins, nu au făcut decât să sporească amenințarea teroristă în regiune.

Teroriștii și extremiștii violenți, inclusiv ISIS, al-Qaeda și afiliații acestora, au exploatat instabilitatea și conflictele pentru a-și spori activitățile și pentru a intensifica atacurile pe întreg continentul african.

Metodologia cercetării

În centrul metodologiei de cercetare utilizate stau analiza de conținut și sinteza.

Acest articol este adaptat, în principal, la o cercetare proprie, pe baza unor date interpretate în mod sistematic, cantitativ, cu o metodologie cât mai apropiată de cerințele științifice.

De asemenea, are ca fundament o analiză bazată pe literatura de specialitate, utilizând materiale din surse primare și secundare, cum ar fi articole, statistică și materiale video.

Metoda aleasă este potrivită, deoarece am urmărit descrierea comprehensivă a unor evenimente și analiza unor teorii de referință în domeniul ales, precum și determinarea cauzelor sau explicarea unor eventuale evoluții. Scopul selectării surselor utilizate în acest articol este, în primul rând, stabilirea unui context istoric și situațional detaliat, în ceea ce privește natura organizațiilor teroriste, care operează pe continentul african și în al doilea rând, explorarea modului în care, acestea au ajuns să se suprapună una cu cealaltă, de-a lungul unei perioade de timp.

Astfel, voi putea să ofer o relatare istorică a evoluției organizațiilor individuale, detaliind punctele-cheie, în care acestea au devenit afiliate și rezultatele ulterioare ale acestor decizii asupra organizațiilor lor.

În plus, am creat o imagine a rețelei de islamisti, inclusiv a militanților (seniori), a clericilor radicali, ideologi, simpatizanți și recrutori în estul, centrul și sudul țării.

Astfel, voi documenta profilul, activitățile și legăturile acestor persoane, precum natura și contextul relației dintre ei și alți membri. Prin urmare, măsurile-cheie¹ ale analizei acestui articol vor fi relațiile dintre actorii, din organizații, și rolurile lor în influențarea ideologiei și strategiei organizațiilor.

Astfel, scopul acestui articol nu este de a nega factorii locali care contribuie la creșterea insurgențelor islamiste, ci acela de a explica ascensiunea bruscă a activităților grupărilor teroriste pe continentul african, ceea ce conduce la întrebări cu privire la măsura în care aceste insurgențe au fost propulsate de factori transnaționali.

Evoluția francizei de terorism global: De la al-Qaeda la Statul Islamic

Conform Departamentului de Stat al SUA, 10 martie 2021, Statul Islamic, din Irak și Siria (ISIS), a anunțat lansarea Provinciei Statului Islamic din Africa Centrală (ISCAP), în aprilie 2019, pentru a promova prezența elementelor asociate ISIS în cadrul Africii Centrale, de Est și de Sud.

Potrivit studiului Global Terrorism Index 2023, regiunea Sahel din Africa Subsahariană este în prezent epicentrul terorismului, fiind zona cea mai afectată și reprezentând 43% din decesele cauzate de terorism la nivel global, cu 7% mai mult decât în anul precedent.

Patru dintre cele zece țări, cu cele mai mari creșteri ale numărului de decese cauzate de terorism au fost, de asemenea, din Africa Subsahariană: Niger, Mali, Republica Democrată Congo și Burkina Faso.

¹ Cadrul conceptual, tehnica analitică, contextualizare.

					DESCRIPTION
1	COUNTRY	PAKISTAN	PROVINCE	BALUCHISTAN PROVINCE	DEATHS 195
	DATE	2/2/22	GROUP	BALUCHISTAN LIBERATION ARMY (BLA)	Gunmen bombed and shot at two Frontier Corps buildings in a coordinated attack
2	COUNTRY	SYRIA	PROVINCE	AL-HASAKAH GOVERNORATE	DEATHS 154
	DATE	20/1/22	GROUP	ISLAMIC STATE (IS)	At least 200 assailants attacked Al-Sina prison, driving two explosive-laden truck bombs into the outside wall of the prison before gunmen then stormed the facility as a riot took place inside. The attack lasted ten days until the Syrian Democratic Forces (SDF) announced they had regained control of the prison. At least 154 SDF members were killed. Islamic State (IS) claimed responsibility for the attack.
3	COUNTRY	SOMALIA	REGION	BANAADIR REGION	DEATHS 120
	DATE	29/10/22	GROUP	AL-SHABAAB	Two car bombs killed at least 120 people and wounded 300 outside the education ministry building. Al-Shabaab claimed responsibility for the attack, saying that the ministry was responsible for a 'war on minds' that has removed Islam from schools and recruits students into militias.
4	COUNTRY	BURKINA FASO	PROVINCE	SAHEL REGION	DEATHS 116
	DATE	12/6/22	GROUP	UNKNOWN - JIHADISTS	Gunmen killed at least 116 civilians in an attack on a village. No group had claimed responsibility at the time of writing, but jihadists operate in the area.
5	COUNTRY	MALI	PROVINCE	MOPTI REGION	DEATHS 110
	DATE	19/6/22	GROUP	UNKNOWN - JIHADISTS	Gunmen killed at least 110 civilians in attacks on several villages. No group had claimed the attack at the time of writing, but jihadists operate in the region.
6	COUNTRY	MALI	REGION	GAO REGION	DEATHS 100
	DATE	7/12/22	GROUP	ISLAMIC STATE (IS)	Gunmen killed approximately 100 Jamaat Nusrat Al-Islam wal Muslimeen (JNIM) fighters in Gao region. The battle lasted for approximately 24 hours and local media outlets said that there were casualties on both sides. Islamic State (IS) claimed responsibility attributing the attack to its 'Sahel Province'.
7	COUNTRY	SOMALIA	REGION	HIRSHABELLE STATE	DEATHS 59
	DATE	3/5/22	GROUP	AL-SHABAAB	Gunmen killed an unspecified number of Burundian soldiers during an attack on an African Union. Al-Shabaab claimed responsibility for the attack, claiming to have killed 59 soldiers, but authorities had not released details on casualty numbers at the time of writing.
8	COUNTRY	PAKISTAN	REGION	PAKHTUNKHWA PROVINCE	DEATHS 56
	DATE	4/3/22	GROUP	ISLAMIC STATE - KHORASAN PROVINCE	A suicide bombing killed at least 56 people and injured over 190 others in an attack on a Shia mosque. Islamic State - Khorasan Province (ISK) claimed responsibility.
9	COUNTRY	AFGHANISTAN	PROVINCE	KABUL PROVINCE	DEATHS 50
	DATE	29/4/22	GROUP	ISLAMIC STATE - KHORASAN PROVINCE	A bomb killed more than 50 civilians and wounded an unspecified number of others at a mosque. No individual or group had claimed responsibility for the attack at the time of writing, but based on the target, tactic, and location, Islamic State - Khorasan Province (ISK) was probably responsible.
10	COUNTRY	AFGHANISTAN	PROVINCE	BALKH PROVINCE	DEATHS 50
	DATE	21/4/22	GROUP	ISLAMIC STATE - KHORASAN PROVINCE	A bomb killed 50 civilians and wounded at least 100 more in an attack on a mosque during prayers. Islamic State - Khorasan province (ISK) claimed responsibility.
					DESCRIPTION
11	COUNTRY	NIGERIA	PROVINCE	BORNO STATE	DEATHS 50
	DATE	22/5/22	GROUP	ISLAMIC STATE WEST AFRICA (ISWA)	Gunmen killed at least 50 civilians after they accused them of informing on their movements to security forces. Islamic State West Africa (ISWA) claimed responsibility, saying it had targeted "spies".
12	COUNTRY	BURKINA FASO	REGION	KOMPIENGA PROVINCE	DEATHS 50
	DATE	25/5/22	GROUP	UNKNOWN - JIHADISTS	Gunmen killed at least 50 civilians in an armed attack. No group had claimed the attack at the time of writing but jihadists operate in the area.
13	COUNTRY	MALI	REGION	GAO	DEATHS 42
	DATE	7/8/22	GROUP	UNKNOWN - JIHADISTS	Gunmen killed 42 soldiers and wounded 22 people in armed attack. No individual or group claimed the attack at the time of writing, but jihadists operate in the area
14	COUNTRY	NIGERIA	REGION	BORNO	DEATHS 40
	DATE	22/5/22	GROUP	BOKO HARAM	Gunmen killed at least 40 civilians in an armed attack. No group had claimed responsibility at the time of writing, but local media outlets said that Boko Haram was responsible.
15	COUNTRY	BURKINA FASO	CITY	SAHEL REGION	DEATHS 37
	DATE	26/9/22	GROUP	JAMAAT NUSRAT AL-ISLAM WAL MUSLIMEEN (JNIM)	Gunmen killed 27 soldiers and ten civilians while they were travelling to a nearby town in a supply convoy. Jamaat Nusrat Al-Islam wal Muslimeen (JNIM) claimed responsibility.
16	COUNTRY	BURKINA FASO	REGION	CENTRE-NORD REGION	DEATHS 35
	DATE	5/9/22	GROUP	UNKNOWN - JIHADISTS	A roadside bomb killed 35 civilians and wounded 37 others in an attack on a supply convoy. No group had claimed responsibility at the time of writing, but jihadists operate in the area.
17	COUNTRY	MALI	REGION	GAO REGION	DEATHS 70
	DATE	5/12/22	GROUP	JAMAAT NUSRAT AL-ISLAM WAL MUSLIMEEN (JNIM)	Gunmen killed an unconfirmed number of civilians allegedly affiliated with Islamic State (IS) in coordinated attacks on villages in Gao region. No group had claimed responsibility at the time of writing but local media outlets said that Jamaat Nusrat Al-Islam wal Muslimeen (JNIM) was responsible.
18	COUNTRY	AFGHANISTAN	CITY	KABUL PROVINCE	DEATHS 30
	DATE	18/6/22	GROUP	ISLAMIC STATE - KHORASAN PROVINCE	At least seven gunmen and five suicide bombers mounted an attack on a Hindu festival in a Hindu temple. The attack lasted at least five hours when Taliban forces announced they had regained control of the temple. There were conflicting details about casualties but at least 30 civilians and Taliban fighters were killed and several others wounded. Islamic State - Khorasan Province claimed responsibility for the attack.
19	COUNTRY	MALI	REGION	GAO REGION	DEATHS 30
	DATE	9/9/22	GROUP	ISLAMIC STATE (IS)	Gunmen killed around 30 civilians in an armed attack. No group had claimed responsibility at the time of writing, but local media outlets said that Islamic State (IS) was probably responsible.
20	COUNTRY	NIGERIA	REGION	BORNO STATE	DEATHS 30
	DATE	21/5/22	GROUP	ISLAMIC STATE WEST AFRICA (ISWA)	Gunmen killed at least 30 civilians and wounded six others in an armed attack. No group had claimed responsibility at the time of writing, but local media outlets said that Islamic State West Africa (ISWA) was responsible.

Figura 1: Incidente teroriste – 20 cele mai fatale atacuri teroriste în 2022 (sursa Global Terrorism Index 2023)

În anii care au urmat, au fost înființate două organizații notabile de al-Qaeda: Uniunea Instanțelor Islamice (ICU), precursora organizației al-Qaeda, al-Shabaab, în Somalia, în 2006, și al-Qaeda în Maghrebul Islamic, în 2007, cu sediul în principal, între granițele din sudul Algeriei și nordul Mali.

Într-o perioadă scurtă de timp, ICU și predecesori (inclusiv o insurgență islamică radicală, cunoscută sub numele de al-Itihaad al-Islamiyah, fondată în 1984) au reprezentat o amenințare suficient de mare, astfel încât, să atragă Statele Unite ale Americii, Etiopia și întreaga regiune, într-o intervenție militară în Somalia.

Până în 2019, Africa Subsahariană a depășit Africa de Nord și Orientul Mijlociu, în ceea ce privește numărul de victime, ca urmare a atacurilor teroriste, comise de islamisti militanți (Indicele Terorismului Global, 2022).

Această schimbare a coincis cu prăbușirea califatului fizic al Statului Islamic, în Irak și Siria, care a determinat gruparea să înceapă, să facă deschideri regionale în Africa.

Procedând astfel, Statul Islamic (SI) a trebuit să se confrunte cu membrii devotați al-Qaeda și cu afiliații săi, ceea ce a dus la confruntări mortale, dar a reușit, de asemenea, să capitalizeze pe facțiuni emergente, insurgenți aspiranți ai SI și rețele extremiste.

Figura 2: Membri ai grupării SI în Africa (sursă foto: RFI)

Între 2015 și 2019, SI a dobândit patru afiliați în regiunea subsahariană Africa și Sahel: în Mali, Niger și Burkina Faso, Statul Islamic în Marea Saharei; în Nigeria, Provincia Statului Islamic din Africa de Vest; în Somalia, Statul Islamic în Somalia (ISS); în Republica Democrată Congo (RDC) și Mozambic, Statul Islamic Central African Province (ISCAP).

Ca urmare, începând din 2015, numărul de incidente care au implicat lupte cu forțele de securitate, explozii și violențe împotriva civililor au fost în continuă creștere, iar anul 2021 a fost cel mai mortal an în întreaga regiune Sahel, în vestul, centrul și estul Africii (Full dashboard results, 2020).

Somalia a fost, din punct de vedere istoric, punctul central al extremismului islamic în Africa de Est. De la prima rețea al-Qaeda, din anii 1990, până la al-Shabaab în prezent, Africa de Est și în special Somalia au fost esențiale pentru mișcarea jihadistă globală, cu precădere pentru al-Qaeda.

Pe fondul incursiunilor SI pe întreg continentul, Ayman al-Zawahiri a declarat în 2018:

Să stabilim în Africa de Est o fundație solidă pentru islam și jihad, pentru a sprijini Umma sa de pretutindeni și pentru a pedepsi pe cei care îi încalcă sanctuarele și îi atacă sfințeniile Frații mei, mujahedinii din Africa de Est! Trebuie să înțelegeți marea responsabilitate care se află pe umerii voștri. Voi nu duceți un război local, ci vă confrunțați cu o campanie cruciată modernă și a aliatului său, Israel, care încearcă să cucerească controlul asupra Cornului Africii și a capului Nilului, și de a sufoca jihadul islamic în Africa de Est și în restul lumii (ICSR Report, 2021).

Figura 3: Ayman al-Zawahiri a fost cel mai important purtător de cuvânt și ideolog al al-Qaeda (sursă foto: BBC)

Cu toate acestea, declarația recentă de înființare a unei organizații oficiale a SI în Africa Centrală și de Est vine ca o surpriză, deoarece nici RDC și Mozambic nu au legături puternice cu grupările islamice tradiționale.

În scopul de a ajunge la o mai bună înțelegere a incursiunii SI în Africa subsahariană și natura internațională a militanților din regiune, am încercat, prin prezenta lucrare, să analizez ecosistemul islamist militant din estul Africii de Nord și din estul, centrul și sudul Africii de Sud.

Deslușind istoricul și traiectoria ideologică a rețelelor militante transfrontaliere din regiune, articolul detaliază centralitatea Somaliei, ca bază al militantismului din regiune, de unde acesta s-a răspândit, din țară în țară.

Cazul principal, pentru studiul afilierilor teroriste globale înainte de apariția Statului Islamic a fost al-Qaeda, care a fost considerată, pe scară largă, ca o organizație ierarhică, cu o conducere superioară foarte implicată în multe aspecte cheie ale organizației, inclusiv în ceea ce privește filialele sale.

Studiile, care detaliază legăturile dintre al-Qaeda și filialele sale africane, demonstrează măsura în care, conducerea superioară a al-Qaeda a modelat identitățile ideologice, capacitățile operaționale și structura de conducere a filialelor grupului (Wu, Cartleton, Davies, 2014, p. 57-73).

În acest fel, al-Qaeda a dezvoltat criterii și procese de afiliere care, de obicei, necesitau ca grupurile subsidiare să îndeplinească simultan următoarele condiții:

1) să fie ierarhic structurate, cu o conducere formată din veterani, cu legături personale cu conducerea superioară a al-Qaeda;

2) grupul să aibă un lider stabilit și acesta să încheie un angajament de credință față de al-Qaeda și Osama bin Laden și, ulterior, să primească un răspuns din partea lui al-Zawahiri sau bin Laden, care să recunoască angajamentul pentru a stabili o afiliere oficială;

3) să își însușească marca al-Qaeda, pentru a instiga la atacuri împotriva Occidentului și Europei, cunoscute și sub numele de *inamicul îndepărtat*. Al-Qaeda s-a bazat, din ce în ce mai mult, pe abilitățile afiliaților săi de a instiga la atacuri împotriva țintelor occidentale, pentru a-și susține prezența și notorietatea la nivel global, mai ales că, a început să sufere pierderi majore după 11 septembrie 2001, după invazia americană din Afganistan și Irak. Gruparea a trecut la o abordare de tip *organizată lejer, cu o conducere centrală*, care a supravegheat în mare parte afilierile globale autonome.

În mod similar, SI, în urma victoriei sale teritoriale califatul teritorial a optat pentru aceeași abordare organizatorică, asortată cu un interes, în creștere, pentru afilierea la marca jihadistă și de notorietate

din partea facțiunilor și insurgențelor lipsite de drepturi. În prezent, filialele africane ale SI joacă un rol-cheie în susținerea narațiunii de reziliență a grupului, în ciuda eșecurilor majore din Orientul Mijlociu.

Spre deosebire de al-Qaeda, care părea să aibă un proces de verificare riguros, inițial, SI părea dornic să sprijine orice afiliat aspirant. Ca urmare, saturația a necesitat un anumit nivel de compartimentare regională, pentru a conține multitudinea de actori ai SI, mai ales în astfel de regiuni care se suprapun, precum Africa de Vest și Sahel. Cu toate acestea, în ultimii ani, SI de asemenea, a avut nevoie de timp pentru a recunoaște promisiunile facțiunilor emergente, transformându-le, în esență, în *afiliați aspiranți*. Chiar dacă recunoașterea promisiunilor rămâne un criteriu fundamental pentru afilierea unui grup fie al-Qaeda, fie SI, este demn de remarcat faptul că, SI este o organizație distinctă, cu propriile sale procese de adoptare a afiliaților (Daniel Holbrook, 2013, p. 5-7).

Afiliții Al-Shabaab în Kenya și Tanzania

Al-Shabaab și-a manifestat, pentru prima dată, intenția de a-și extinde teroarea dincolo de Somalia, cu două atentate sinucigașe cu bombă din proiecție a Cupei Mondiale FIFA din Kampala, Uganda, în 2010. Atacul a fost instigat de către Batalionul Saleh Ali Saleh Nabhan, un grup militar, aripa militară a al-Shabaab, numită în onoarea liderului organizației al-Qaeda din estul Africii, Saleh Nabhan, un cetățean kenyan, care a promis pentru prima dată al-Qaeda, în numele al-Shabaab în 2008. Acest atac ar fi prima desfășurare a unui batalion într-o misiune externă, o operațiune care a provocat 74 de morți și 85 de răniți (ICSR Report, 2021).

Ulterior, al-Shabaab a căutat să găsească o modalitate de a-și susține prezența și expansiunea, în țările vecine cu unități de elită, afiliate, și rețele în Kenya și Tanzania. Ceea ce este unic, complex și totuși crucial de înțeles despre aceste structuri diferite este că, acestea sunt foarte fluide și se suprapun în diverse aspecte, ceea ce face ca dificil să se distingă natura legăturilor lor, una față de cealaltă și cu al-Shabaab. Acest lucru necesită o explorare în profunzime a vieții anumitor persoane, pentru a cartografia mișcarea inspirației ideologice prin Africa de Est și semnificația anumitor incidente, care au condus până la apariția ISCAP în RDC și Mozambic.

Al-Shabaab are două afiliate principale, în Kenya: al-Hijra și Jaysh Ayman.

Figura 4: Hartă Kenya (sursă foto: Britannica)

Ambele joacă roluri distincte, în susținerea al-Shabaab. Al-Hijra operează o rețea sofisticată de radicalizare și recrutare, în timp ce, Jaysh Ayman instigă la atacuri teroriste în numele său, în colaborare cu militanții al-Shabaab din Somalia. Al-Hijra și Jaysh Ayman au jucat un rol crucial în extinderea ideologiei și a operațiunilor al-Shabaab dincolo de Somalia, asigurându-se, că atacurile ar putea avea loc în Kenya, chiar și în timp ce ideologia a continuat să fie propagată și mai la sud, în Tanzania.

Al-Hijra este o rețea de radicalizare și recrutare cu sediul în Kenya și în Tanzania. Unul dintre membrii fondatori și liderii săi a fost Ahmad Iman Ali, un cleric de la moscheea Riyadhha din Pumwani. Ali a fost un membru vechi și lider de tineret al moscheii, care a finanțat și contribuit atât la aceasta, cât și la construirea altor moschei din Majengo (J. Stig Hansen, 2019, p. 128).

Până în 2007, Ali a acumulat suficient capital social pentru a înlătura conducerea existentă, ceea ce a deschis calea pentru Aboud Rogo și Samir Khan, să țină predici de promovare a jihadului la Riyadh, moscheea Riadyad. Rogo a fost foarte influent în alte câteva moschei, inclusiv Madrasa Sirajul Munir, din Mtwapa (Kenya) și Masjid Musa și Masjid Sakina din Mombasa. Schimbarea conducerii a fost percepută de comunitatea locală, ca un eșec al guvernului autorităților locale de a interveni, într-o schimbare către extremismul violent. Aceasta a fost privită, de asemenea, și ca o ciocnire între generații, care a împins

conducerea mai veche să își înființeze propriile moschei moderate în Majengo.

În 2008, Ali a înființat ceea ce a fost cunoscut sub numele de Centrul Tineretului Musulman (MYC), care a devenit o platformă majoră de propagandă jihadistă, pentru radicalizarea și recrutarea de kenieni, pentru a se alătura al-Shabaab în Somalia.

Abubakar Sheriff Ahmad, cunoscut și sub numele de Makaburi, a făcut parte din cercul de apropiați ai lui Ali și a devenit unul dintre principalii facilitatori de recrutare a kenienilor pentru al-Shabaab. Ali însuși a părăsit Kenya pentru a se alătura al-Shabaab în 2009 (Cristopher Anzalone, 2012, p. 9-12).

Doi ani mai târziu, în octombrie 2011, guvernul kenyan a lansat Operațiunea Linda Nchi ("Protejați țara") în sudul Somaliei, împotriva incursiunilor al-Shabaab în țară. Operațiunea a dus la începerea unor atacuri de represalii pe teritoriul kenyan. Doar trei luni mai târziu, al-Shabaab a anunțat o fuziune oficială cu MYC, care a început în noul său nume: al-Hijra. Ca urmare, serviciile de securitate kenyene au lansat o campanie de represiune împotriva figurilor din al-Hijra, ceea ce a dus la o serie de asasinat, între 2012 și 2014: Rogo, în august 2012, octombrie 2013 și Makaburi în 2014.

Al-Hijra a început să facă incursiuni în Tanzania când a apărut pe Twitter, a pretins că operează din Tanga și Korogwe (ICSR Report, 2021).

Publicațiile au început, de asemenea, să prezinte comentarii despre politica tanzaniană și mențiuni despre al-Muhajiroun (*Emigranții din Africa de Est*), care a apărut ca o altă filială kenyană a al-Shabaab, dedicată creșterii amprentei sale ideologice de-a lungul coridorului Africii de Est. Al-Muhajiroun a apărut în ianuarie 2015, odată cu publicarea, în limba swahili, în revista Amka, în care Abu Salim al-Kenyi a jurat credință față de al-Qaeda și al-Shabaab. În luna noiembrie a aceluiași an, un al-Muhajiroun din Tanzania, Abu Khalid Abu Izz al-Din, a dezvăluit într-un interviu, că a fost rezident din Majengo și un student al lui Aboud Rogo, care a inspirat extinderea jihadului în toată Africa de Est. Al-Din a afirmat că, al-Muhajiroun opera în munții Mahenge, din centrul Tanzaniei și, făcând referire la prima declarație a grupului, a spus:

...trebuie să ne uităm la iubiții noștri cavaleri din Al-Shabaab. Ei ne-au făcut mândri. Cred că a fost în Amka când fratele Abu Salim al-Kenyi s-a referit la al-Shabaab ca fiind "pionieri". Eu cred că avea dreptate – al-Shabaab și al-Qaeda sunt inițiatorii jihadului în Africa de Est (Site Intelligence Group, 2015).

Aceasta a urmat unei declarații, din mai 2015, când al-Muhajiroun a amenințat de a instiga la atacuri în Tanzania, Kenya și Uganda, precum și împotriva unor ținte occidentale și i-a avertizat pe musulmanii tanzanieni împotriva democrației.

Al-Muhajiroun părea, prin urmare, să fie o extensie a al-Hijra, o altă rețea ideologică, care să răspândească propaganda al-Shabaab la comunitatea musulmană tanzaniană. Propaganda Al-Hijra a avut deja creat un public familiarizat și receptiv la ideologia sa. Astfel, al-Shabaab și-a extins zona de influență la o a doua țară de pe coasta Africii de Est: Tanzania.

Ca și în Kenya, al-Shabaab avea două filiale în Tanzania: Ansar Muslim Youth Centre și al-Muhajiroun. Prima este implicată în radicalizarea și recrutarea de tineri tanzanieni, pentru a se alătura al-Shabaab în timp ce, cea de-a doua a susținut că este implicată într-o serie de atacuri, în nordul Tanzaniei, alături de Congregația Ansar al-Sunna și alți actori necunoscuți. Agitația din Tanzania, în direcția unui militantism activ, atât de către rețelele extremiste clandestine, cât și de către grupurile afiliate a făcut ca această țară să fie unică, deoarece grupurile au căutat să se stabilească în drepturile proprii. Acest lucru a fost demonstrat, prin apariția unui grup aspirant afiliat al Statului Islamic, Jabha East Africa, în aprilie 2016, cu sediul în Tanga, în nord-estul Tanzaniei, la granița cu Kenya.

Statul Islamic în Africa de Est

Figura 5: Hartă Africa de Est (sursă: Wikipedia)

Diviziunea și fracționismul în cadrul al-Shabaab sunt la fel de vechi ca și organizația însăși, rămânând remarcabil faptul că, a reușit să se impună ca o amenințare formidabilă. O posibilă explicație este stilul de conducere al lui Ahmed Abdi Godane, care era cunoscut pentru faptul, că a condus cu un grad atât de ridicat de cruzime, încât nu numai că a contribuit la faptul că al-Shabaab a devenit cea mai ucigătoare organizație teroristă de pe continent, timp de mai mulți ani consecutivi, dar care a și provocat rupturi majore la nivelurile superioare ale organizației.

Unul dintre primele incidente, care au dezvăluit caracterul lui Godane a fost atunci când, s-a crezut, că acesta a organizat uciderea lui bin Laden și a candidatului preferat al lui bin Laden pentru conducerea al-Shabaab, Fazul Abdullah Mohammed, în aceeași lună în care, liderul al-Qaeda a fost ucis. În 2013, Godane a ordonat o epurare majoră a luptătorilor străini, inclusiv Omar Hammami, care a fost contestată în mod deschis de lideri de rang înalt ai organizației, inclusiv un mentor personal de lungă durată, al-Afghani, care a fost, de asemenea, ucis de o facțiune pro-Godane, în acel an.

Astfel, Statul Islamic a apărut într-un moment oportun pentru a-i curta pe cei mai nemulțumiți membri ai al-Shabaab, în mijlocul unei dispute între facțiuni.

Până în august 2013, au apărut imagini cu susținători pro-IS, din al-Shabaab, pe canalul media al-Sham al IS (ICSR Report, 2021).

În timp ce, SI a început o campanie agresivă de curtare a afiliaților al-Qaeda, Godane a ales să reafirme public loialitatea al-Shabaab, față de al-Qaeda, într-un discurs din mai 2014, în timp ce, a epurat discret al-Shabaab de susținătorii SI. Dezertorii și membrii nemulțumiți au căutat adesea refugiu de mânia lui Godane în Yemen, unde militanții au plecat de mult timp în căutarea de tratament medical și pentru a face schimb de arme și expertiză cu AQAP(Al-Qaeda în Peninsula Arabică).

După moartea lui Godane, în septembrie 2014, SI a început să ajungă la membrii nemulțumiți ai al-Shabaab. Într-o declarație intitulată „Un mesaj pentru frații noștri din Somalia”, un susținător al SI, Hamil al-Bushra, i-a lăudat pe militanții din Somalia, pentru că au luptat împotriva guvernului forțelor somaleze și pentru implementarea legii sharia, încurajându-i, în același timp, să angajeze credință față de SI.

Al-Bushra l-a întrebat, de asemenea, pe noul lider al al-Shabaab, Ahmed Umar, și consiliul său Shura de ce nu și-au oferit loialitatea față de al-Baghdadi, încheindu-și mesajul spunându-i lui Umar, cât de ușor

este să jure credință lui, instruindu-l chiar cu privire la procedură (Hamil al-Bushra, 2015).

La momentul respectiv, SI se afla într-o serie de succese, simbolizate prin declararea califatului și capturarea orașului Mosul, ceea ce a determinat o schimbare de alianță.

În martie 2015, Abu Salman, un influent cleric al-Shabaab, a urmat pe urmele lui al-Bushra, atunci când, a emis o fatwa care a legitimat jurământul de credință față de al-Baghdadi. Șase luni mai târziu, Hassan Husein Adan, un șeic, cu sediul la Nairobi, care a exercitat o influență puternică asupra membrilor al-Shabaab, a scris o scrisoare în care își oferea sprijinul pentru al-Baghdadi și discredita respingerea de către al-Qaeda a califatului său.

Aceste mesaje au fost urmate, în septembrie și octombrie ale aceluiași an, de o serie de articole și videoclipuri publicate de departamentul media oficial al SI și a unor instituții media simpatizante, în care se afirma că, al-Qaeda a devenit un grup deviant, care a abandonat crezul propriu-zis (critica lui Adan se referă, în principal, la respingerea califatului de către al-Qaeda, care este dezvoltată în seria „Primăvara islamică” a lui al-Zawahiri, care se bazează pe evenimente istorice).

În Somalia, șeicul Abd al-Qadir Mumin a apărut ca un influent cleric, susținut de facțiunea membrilor nemulțumiți ai al-Shabaab. El a înaintat o propunere de a schimba loialitatea față de SI. Abia după ce Godane a fost ucis, propunerea a fost dezbătută, în mod deschis, de către personalități precum Hussein Abdi Gedi, Taymullah al-Somali și membri ai al-Shabaab, cei mai proeminenți clerici kenieni ai sabahabului, Abu Salman și Hassan Husein Adan.

Până în iulie 2015, propunerea a fost deliberată de membrii de rang înalt din Jilib, unde se presupunea că, emirul adjunct Mahad Karate era pregătit să emită un angajament față de SI. Cu toate acestea, acest lucru nu s-a materializat niciodată și, în schimb, a rezultat un memoriu distribuit în întreaga organizație, conform căruia, al-Shabaab a rămas loial al-Qaeda. Purtătorul de cuvânt al Al-Shabaab, Ali Dhere, a declarat, de asemenea, că a spus clar că grupul era singura "autoritate islamică legitimă" din țară. În urma acestui memorandum, Ahmed Umar a continuat să îi dea curs lui Godane, în epurarea nemiloasă a dizidenților.

La 22 octombrie 2015, Mumin și un grup de luptători au jurat loialitate lui al-Baghdadi, prin emiterea unei scurte declarații audio. Aceasta a fost urmată, la scurt timp, de alte două jurăminte de credință.

Primul a avut loc la 8 noiembrie, când un grup de 27 de luptători a dat bay'a (în terminologia islamică, este un jurământ de loialitate față

de un lider) lui al-Baghdadi, într-o înregistrare video. O lună mai târziu, la 7 decembrie, un grup mai mic de luptători, condus de Bashir Abu Numan, și-au oferit loialitatea într-o înregistrare video, care a fost postată online, doar după asasinarea lor de către unitatea de informații a al-Shabaab.

Afilierea la Statul Islamic în Africa Centrală și de Sud

Evoluția rețelelor Statului Islamic (SI) în regiune ar putea, în timp, să facă legătura între grupare și insurgențele locale din Republica Democrată Congo (RDC) și Mozambic. Punctul de vedere, la momentul realizării acestei cercetări, în ceea ce privește insurgențele din cele două țări, poate fi împărțit în două categorii: cei care consideră că, ADF (Allied Democratic Forces) din RDC și ASwJ (Ahlu Sunna Wal Jama) din Mozambic sunt afiliate SI și cei care se opun unei astfel de clasificări, susținând că, nu sunt în măsură să identifice nicio legătură între aceste grupuri.

Acest dezacord pare să fie determinat parțial, de confuzia cu privire la ceea ce înseamnă, de fapt, să fii un afiliat al SI și, parțial, de așteptările mari cu privire la modul în care, astfel de afilieri se traduc în practică. Această secțiune intenționează prezentarea procesului de înființare a ISCAP (Islamic State Central Africa Province) și oferă o discuție, despre cum ar trebui să înțelegem afilierea. În iulie 2018, Institutul Hiraal a scris:

Deși Statul Islamic cu siguranță nu consideră ADF ca făcând parte din din califatul său, iar mulți l-ar descrie mai degrabă ca pe o organizație criminală sau grup rebel local decât unul terorist, unii membri ADF și-au exprimat sprijinul pentru Statul Islamic și ar putea foarte bine să vadă avantajul de a avea un punct de sprijin teritorial în Africa subsahariană (Institutul Hiraal, p. 40).

Este exact ceea ce s-a întâmplat un an mai târziu, când SI a revendicat primul său atac oficial, în RDC, la 18 aprilie 2019 și a introdus noua sa provincie din Africa Centrală (Wilayat Wasat Ifriqiyya), desemnată oficial de Statul Islamic, care este compusă din două facțiuni distincte, ce activează în două regiuni distincte, cea mai estică parte a Republicii Democratice Congo (RDC) și nordul Mozambicului.

În august 2018, Abu Bakr al-Baghdadi a lăsat să se înțeleagă, într-un discurs, că SI avea deja luptători simpatizanți în Africa Centrală. La 3 iunie 2019, la nici două luni după prima revendicare a unui atac în RDC, o revendicare similară, pentru un atac în Mozambic, a fost publicată de

agenția de știri Nashir a SI. Aceste revendicări au fost urmate de o declarație oficială a SI într-un video, publicat la 24 iulie 2019, care arată luptători atât în DC, cât și în Mozambic, care jură credință SI ca parte a acțiunilor grupării, într-o campanie globală de reînnoire a jurământului de credință față de calif.

La 7 noiembrie al aceluiași an, aceasta a fost urmată de o altă imagine, în revista săptămânală al-Naba a Statului Islamic, în care erau înfățișați luptători în Africa Centrală, care jurau credință noului calif, după moartea lui al-Baghdadi (Rev. al-Naba, 2019).

La 10 martie 2021, Departamentul de Stat al SUA a desemnat grupurile din RDC și din Mozambic, ca fiind afiliate la SI (US Dep. of State, 2021).

Cu toate acestea, în ciuda publicațiilor oficiale, din partea departamentului central de presă al SI și autoritățile americane, unii observatori rămân neconvinși, cu privire la veridicitatea legăturii dintre ADF (Allied Democratic Forces), ASwJ (Ahlu Sunna Wal Jama) și SI. Această lipsă de convingeri se bazează pe mai multe argumente, în care pot fi condensate, astfel, patru puncte generale: nu există nicio dovadă a legăturii organizaționale; nu toate atacurile revendicate de SI pot fi verificate; comunicarea pare a fi nesigură și există o absență a unor tehnologii și transfer tactic de la SI la grupurile din RDC și Mozambic.

La nivel organizațional, SI își gestionează filialele, prin intermediul Administrației pentru Provinciile Îndepărtate (idarat al-wilayat al-ba'ida), care este împărțită în grupuri separate conduse de un birou principal.

Potrivit ONU (Organizația Națiunilor Unite), ISCAP acoperă Somalia, RDC și Mozambic, iar Somalia funcționează ca birou al sediului organizațional pentru provincie și, ca atare, acționează în luarea deciziilor.

Din punct de vedere istoric, SI a pus accentul pe trei elemente, în special atunci când, decid să accepte sau nu un jurământ de credință: unitatea jihadistă și o conducere desemnată; consolidarea teritorială și comunicarea directă cu SI (Milton, al-Ubaydi, 2014, p. 22-33).

Acest lucru este în concordanță cu procesul, declarat, de instituire a califatului, care, de asemenea, se aplică și grupurilor din afara Levantului, care doresc să fie considerate afiliate oficial. Cu toate acestea, în practică, acest lucru nu a stat întotdeauna așa.

Doi factori sunt importanți în această discuție. În primul rând, SI nu este o organizație la fel de puternică, precum a fost în perioada dintre 2014 și 2016. În acest moment, a fost mai ușor pentru grup să definească

cerințele potențialilor afiliați, dar cu răsturnarea parțială a succeselor sale, nu se mai află într-o poziție de putere similară. În al doilea rând, grupul este oportunist și istoria a demonstrat, că este dispus să relaxeze cerințele pentru a facilita extinderea geografică. Acesta este, în special, cazul jihadiștilor care controlează teritoriul.

Criticii relației, dintre ADF și AswJ, pe de o parte și IS pe de altă parte, par să confunde ceea ce implică legătura organizațională și au așteptări prea mari, în ceea ce privește modul în care se traduce o astfel de legătură în practică. Așa cum a fost remarcat în Siria, ar fi o greșală „să judecăm legitimitatea unei filiale a Statului Islamic în funcție de faptul că aceasta în esență seamănă cu Statul Islamic din Mosul sau Raqqa în jurul anilor 2014-2015” (Candland, 2021).

În ciuda relațiilor clare dintre grupuri, în ceea ce privește producția mass-media, criticii atrag atenția că nu există nicio dovadă, că relațiile organizaționale există. Deși, este posibil să nu funcționeze perfect, departamentul media al SI în publicarea de videoclipuri, fotografii și relatări ale atacurilor din RDC și Mozambic indică un anumit nivel de interacțiune organizațională, care este dificil de negat.

Astfel, grupurile diferă din punct de vedere ideologic și există o nepotrivire, între declarațiile mediatice ale ISCAP și evenimentele de pe teren. De aceea, nu pare să existe dovezi de transfer tangibil al know-how-ului de la SI, către grupurile din RDC și Mozambic. Acest dezacord se bazează pe o percepție eronată a SI și a modului în care funcționează, pe scară globală. În calitate de organizații globale, atât al-Qaeda, cât și SI sunt caracterizate prin diversitate ideologică, de la o filială la alta.

În timp ce grupurile pot încerca să își eficientizeze ideologia peste granițe, acesta este un proces care necesită timp și care, s-ar putea să nu fie niciodată complet, deoarece afiliații continuă să urmărească interese locale. Faptul că SI este oportunist, în revendicările sale de atac, nu este o noutate și nici greșelile ocazionale de ortografie a locațiilor și informațiile eronate, despre numărul victimelor, nu reprezintă o noutate. Adesea, aceste informații trec prin mai multe legături, înainte de a ajunge la departamentul de presă al SI și înainte de a fi traduse în/și din arabă, ceea ce agravează problema. Dar, aceste greșeli ocazionale nu ar trebui să desconsidere toate activitățile grupurilor. În cele din urmă, transferul de know-how tehnologic și tactic necesită timp și depinde de necesitățile locale (CTC Sentinel, 2010).

În timp ce progresul, în materie de explozibili și dispozitive improvizate, în RDC poate fi rezultatul schimbului de cunoștințe din partea SI, nu este neapărat sigur, că grupurile din RDC și Mozambic vor

adopta practici similare, cu cele ale grupului din Siria, deoarece practicile și tacticile existente funcționează deja.

Concluzii

Concluziile acestei lucrări au în vedere validarea întrebărilor de cercetare propuse, astfel, se demonstrează următoarele: extremiștii islamisti, violenți, transnaționali, sunt atrași de conflicte și au tendința de a genera conflicte pe alte teritorii. Grupările jihadiste continuă să reprezinte o amenințare gravă, pentru țări din toate părțile lumii, fie din cauza formării de noi grupuri jihadiste, fie din cauza transformării grupurilor musulmane locale în grupuri jihadiste.

Africa a fost expusă la aceste tendințe mai mult decât orice altă regiune. O serie de grupări, afiliate la al-Qaeda sau ISIS, acționează în Africa în prezent, reușind să își atingă obiectivul de radicalizare a conflictelor, făcându-le mai letale și tot mai extinse, din punct de vedere teritorial.

Astfel, prin lucrarea mea mi-am îndeplinit obiectivul propus, prin faptul că, am documentat ce caracteristici are în comun extremismul islamist violent, în situații de conflict cu alte ideologii sau cu alte mișcări implicate în conflict.

Grupurile de conducere, de bază, ale ADF, al-Hijra, MYC în Tanzania, al-Muhajiroun și ASwJ au fost expuse la învățături fundamentaliste, propagate fie la nivel regional, de către clerici radicali și rețele extremiste, fie prin intermediul lor cu educație religioasă în străinătate, în țări precum Pakistan și Arabia Saudită.

La întoarcere, ideologia lor nou descoperită, nu numai că a contestat status quo-ul, ci a făcut ca rețelele și organizațiile cu care au fost asociați, să fie înclinate ideologic spre afilierea cu organizațiile jihadiste internaționale.

Acest model din Kenya, Tanzania, RDC și Mozambic evidențiază faptul că, impactul salafismului și al wahhabismului asupra discursului religios, în cadrul organismelor și comunităților (religioase aprobate de guvern), există.

Expunerea la învățăturile fundamentaliste a determinat astfel, o critică la adresa status quo-ului, caracterizat de o multitudine de situații socio-economice și politice. În acest fel, cei care s-au întors au reușit să trezească mișcări sociale, prin mobilizarea de resurse, folosindu-se de accesul la rețele și actori, subliniind în același timp, nemulțumirea față de condițiile socio-economice și politice existente și încadrarea unei serii de acțiuni, oportunități și identități, pentru a amplifica și a consolida

ideologia lor particulară, toate acestea, cu intenția de a mobiliza noi recruți.

Între timp, pe cât de mult a căutat al-Shabaab să își extindă zona de influență pe coasta Africii de Est, nu a reușit să își consolideze suficient control și supraveghere asupra recrutării și propagandei din Kenya și Tanzania, care aveau ambiții de a deveni active, din punct de vedere al militantismului. Acest lucru a avut loc, pe fondul unor facțiuni beligerante în cadrul al-Shabaab și a succeselor pe câmpul de luptă al SI în Levant, care a făcut ca o schimbare de loialitate, să fie o propunere atractivă.

Odată cu prăbușirea califatului său fizic, SI a ajuns să recunoască promisiuni în Somalia, RDC și Mozambic, creând astfel, un SSI și ISCAP. Legăturile au arătat că, rolurile atribuite celor două provincii de către SI reflectă o realitate, în care militanții din regiune sunt mai mult interconectați decât s-a considerat anterior. Acest lucru arată o implicare transnațională de rețele de recrutare, instruire și finanțare.

Se poate demonstra, în ce măsură aceste proiecte transnaționale au făcut legături din întreaga regiune și au fost parte integrantă a formării de militanți și a afilierii organizaționale? În acest fel, explicăm modul în care, o grupare jihadistă precum SI, care de la bun început pare străină de Africa Centrală și de Sud, a reușit mai întâi să atragă atenția și mai târziu să se instituționalizeze în RDC și Mozambic?

Traectoria recentă a ADF în RDC și a ASwJ în Mozambic este imposibil de înțeles în mod corespunzător, fără a contextualiza grupurile în mediul regional mai larg al extremismului islamic și al militantismului islamic. Rețelele militante din Kenya, Tanzania și Uganda au fost toate esențiale, pentru propagarea unei ideologii extremiste, precum și pentru conectarea militanților din RDC, Tanzania și Mozambic cu ecosistemul regional al militantismului islamic. Prin extinderea sa în Somalia, SI a reușit să exploateze acest ecosistem pentru a găsi, în cele din urmă, simpatie în rândul militanților din RDC și Mozambic. Ca și în cazul Somaliei, incursiunile SI nu au rămas necontestate, în special conducerea ADF s-a fragmentat, ca urmare a acestui fapt.

În Africa de Sud, evoluția activității extremiste a dus la apariția de rapoarte privind sprijinul material acordat ADF și ASwJ de către sindicatele criminale.

Acest lucru vine după ani în care, teroriștii străini și, mai recent, locali au încercat să folosească Africa de Sud ca un refugiu logistic sigur, pentru a facilita taberele de antrenament, pentru a recruta, a genera venituri sau a se sustrage arestării.

Conflictul din nordul Mozambicului a atins un punct de cotitură în martie 2021, când, insurgența ASWJ a lansat cel mai îndrăzneț atac de până atunci, împotriva orașului Palma, considerat de către localnici și comunitatea internațională ca o insulă de relativă securitate, în mijlocul unui conflict care se extinde. În timp ce, grupul a obținut câștiguri materiale pe termen scurt și o creștere a notorietății, ca amenințare reală la adresa statului, s-a dovedit a fi, de asemenea, picătura care a umplut paharul și care, ar fi împins guvernul mozambican să accepte străini pe teren, pentru a-și consolida propriile eforturi de contrainsurgență, transformând această victorie, pe termen scurt, într-o eroare strategică, care a prezentat grupului un mediu de luptă mai ostil și care, are implicații directe asupra amenințării terorismului în Africa de Sud. Deși, este demn de remarcat faptul că, Statul Islamic nu are o prezență oficială în Africa de Sud, în prezent, acest lucru nu elimină amenințarea actorilor sau a celulelor de lupi singuratici.

Extinderea domeniului de aplicare și consecințele distructive ale extremismului violent, se numără printre provocările majore la adresa securității globale, cu care se confruntă lumea de astăzi.

Extremismul violent și evoluția abruptă a creșterii activității extremiste în Africa reprezintă, de asemenea, provocări directe și amenință să blocheze rezultatele, în materie de dezvoltare, pentru generațiile viitoare, dacă nu vor putea fi controlate.

Bibliografie:

1. Daniel Holbrook, *The Al-Qaeda Doctrine: Încadrarea și evoluția discursului public al liderilor* (New York, Londra, Oxford, New Delhi, Sydney: Bloomsbury, 2014).

2. Daniel Milton and Muhammad al'Ubaydi, "Pledging Bay'a: A Benefit or Burden to the Islamic State?", *CTC Sentinel* vol. 8 no. 3 (March 2015).

3. Edith Wu, Rebecca Cartleton și Garth Davies, "Discovering bin-Laden's Replacement in al-Qaeda", utilizând Social Network Analysis: "A Methodological Investigation", *Perspectives on Terrorism* vol. 8 nr. 1 (2014).

4. Hiraal Institute & Global Strategy Network, *The Islamic State in East Africa*.

5. IS's al-Naba newsletter no. 207, issued on 7 November 2019.

6. Josh Kron și Mohamed Ibrahim, "Islamist Claim Attack in Uganda", 12 iulie 2010.

7. J. Stig Hansen, *Horn, Sahel and Rift: Fault-lines of the African Jihad*, London: C. Hurst & Co., 2019, 128.

8. Katherine Zimmerman, *The al-Qaeda Network: A New Framework for Defining the Enemy* (Washington D.C.: American Enterprise Institute, 2013).

Bibliografie site-uri:

9. <https://www.visionofhumanity.org/wp-content/uploads/2023/03/GTI-2023-web-170423.pdf>

10. <https://ctc.westpoint.edu/kenyas-muslim-youth-center-and-al-shababs-east-african-recruitment/>

11. https://assets.publishing.service.gov.uk/media/57a0897aed915d622c00022f/61525-Conflict_and_Counteracting_Violent_Extremism_Case_Studies.pdf

12. https://www.researchgate.net/publication/294482784_Tangled_Ties_Al-Shabaab_and_Political_Volatility_in_Kenya

13. <https://ctc.westpoint.edu/the-islamic-states-strategic-trajectory-in-africa-key-takeaways-from-its-attack-claims/>

14. <https://icsr.info/wp-content/uploads/2021/11/ICSR-Report-The-Arc-of-Jihad-The-Ecosystem-of-Militancy-in-East-Central-and-Southern-Africa>

Aceasta este a doua ediție a volumului publicat de Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” (ANIMV), care cuprinde lucrările prezentate în cadrul Conferinței Științifice Intelligence și Cultura de Securitate 2023 (ICS2023). Inițiativa ICS2023 continuă să ofere studenților o platformă pentru dialog academic și pentru a împărtăși realizările lor științifice.

Ediția actuală își extinde participarea la un spectru mai larg de contributori, incluzând atât doctoranzi, cât și studenți din programele de master, cu un interes crescut pentru domenii precum intelligence, securitate națională, istorie și relații internaționale.

Organizarea conferinței a fost posibilă datorită eforturilor continue ale doctoranzilor și ale conducătorilor de doctorat din cadrul Școlii Doctorale Informații și Securitate Națională a ANIMV.

Anticipăm cu entuziasm noi discuții și schimburi de idei în viitoarea ediție a conferinței.

ISSN 2972-1350
ISSN-L 2971-8139